

1. CADRUL NATURAL

DATE GENERALE

RESURSELE NATURALE ALE ROMÂNIEI

1.1. Date generale

Situată în partea de Sud Est a Europei, la Nord de Peninsula Balcanică, în bazinul inferior al fluviului Dunărea, cu ieșire la Marea Neagră, având drept “coloană vertebrală” Munții Carpați, România se află între 43° 37' 07” și 48° 15' 06” latitudine nordică și între 20° 15' 44” și 29° 41' 24” longitudine estică, la mijlocului distanței dintre Ecuator și Polul Nord (marcată de paralela de 45) și la o depărtare aproximativ egală (2 700-2 900 km) de Oceanul Atlantic, Oceanul Arctic și Munții Urali și numai la 1 050 km Nord de Marea Mediterană.

Tabel 1.1.1. Poziția geografică a României

	Punctul extrem	Județul	Longitudine estică¹⁾	Latitudine nordică
Nord	Satul Horodiștea	Botoșani	26°42'05”	48°15'06”
Sud	Orașul Zimnicea	Teleorman	25°23'32”	43°37'07”
Est	Orașul Sulina	Tulcea	29°41'24”	45°09'36”
Vest	Comuna Beba Veche	Timiș	20°15'44”	46°07'27”

¹⁾după Greenwich

Având o suprafață de 238 391 km², România se află pe locul al 12-lea în Europa și al 79-lea pe glob, fiind comparabilă, din acest punct de vedere cu Marea Britanie, Laos, Ghana și Uganda.

Lungimea frontierei sale este de 3 149,9 km, din care 1 085,5 km terestre și 2 064,4 km fluviale și maritime. România are o formă elipsoidală, lungimea teritoriului său fiind, în linie dreaptă, de circa 735 km de la Est la Vest și de circa 530 km, de la Nord la Sud.

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Tabel 1.1.2. Lungimea frontierelor României

	Lungimea frontierelor (km)			
	Totală	Terestră	Fluvială	Maritimă
Total granițe	3149,9	1085,6	1816,9	247,4
Bulgaria	631,3	139,1	470,0	22,2
Iugoslavia	546,4	256,8	289,6	-
Republica Moldova	681,3	-	681,3	-
Ucraina	649,4	273,8	343,9	31,7
Ungaria	448,0	415,9	32,1	-
Marea Neagră	193,5	-	-	193,5

Sursa: Anuarul Statistic al României ediția 2006

Clima României este una temperat-continentală de tranziție, fiind marcată de influențe ale climatelor stepice din est, adriatice din sud-vest, oceanice din vest și nord-vest. Influențele continentale se manifestă în unele zone ale țării cu nuanțe climatice bine diferențiate. Astfel, în Banat și Oltenia se face simțită nuanța mediteraneană, caracterizată de ierni blânde și regim pluviometric mai bogat (mai ales toamna). În Dobrogea se manifestă nuanța pontică, cu ploi rare, dar torențiale.

Partea de nord a țării (Maramureșul și Bucovina) cunoaște efectele nuanței scandinavo – baltice – având un climat mai umed și mai rece (ierni geroase), iar vestul țării se află sub influența climatului oceanic, cu temperaturi mai moderate și precipitații mai bogate.

Precipitațiile anuale scad în intensitate de la vest la est: 600 mm în Câmpia de Vest, 500 mm în Câmpia Română și sub 400 mm în Dobrogea, în timp ce în zonele montane ating 1.000-1.400 mm.

Tabel 1.1.3. Temperatura aerului și precipitațiile atmosferice, la principalele stații meteorologice, în anul 2005

Stația meteorologică	Minima absolută anuală (grade Celsius)	Maxima absolută anuală (grade Celsius)	Cantitatea anuală de precipitații (mm)
Satu Mare	- 24,6	35,4	756,9
Suceava	- 20,8	33,5	808,2
Oradea	- 19,1	35,9	655,9
Iași	- 20,9	36,1	603,5
Cluj - Napoca	- 19,6	33,6	788,0
Târgu Mureș	- 23,6	34,4	852,6
Bacău	- 22,4	34,4	840,9
Timișoara	- 21,6	36,6	791,3
Deva	- 22,3	34,5	752,7
Sibiu	- 26,4	32,5	863,4
Vârfu Omu	- 28,2	17,7	1021,1
Galați	- 15,0	35,4	758,5
Târgu Jiu	- 22,7	34,2	1121,9
Buzău	- 19,1	35,5	753,7
Calafat	- 24,0	36,8	809,5
Turnu Măgurele	- 21,5	36,4	841,6
București - Filaret	-18,2	36,0	1109,0
Constanța	- 14,4	31,4	649,9

Sursa: Anuarul Statistic al României ediția 2006

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

În anul 2006 temperatura medie pe țară (9,0°C) a fost cu 0,1°C peste normala climatologică, încadrându-se în limite normale. Primele două luni ale anului au fost mai reci decât valorile normale cu 1,3-2,0°C, iar lunile martie și mai cu 0,4-0,8°C. Celelalte luni au fost mai calde decât în mod obișnuit cu 0,1-1,2°C, cea mai mare abatere pozitivă față de normală fiind de 1,8°C în luna decembrie. Se remarcă faptul că, deși abaterile pozitive nu au fost foarte mari, începând din luna aprilie (exceptând luna mai), până la sfârșitul anului toate lunile au fost mai calde decât perioada de referință (fig 1.1.1).

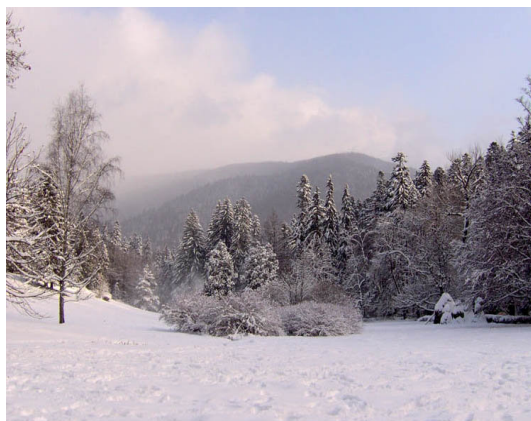
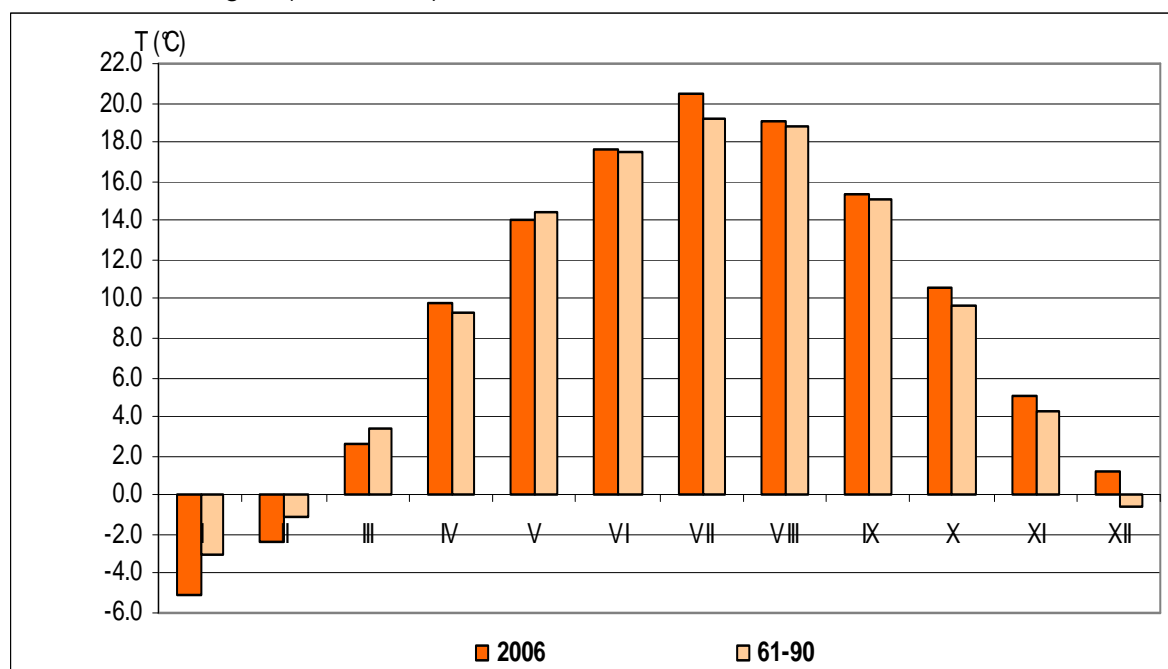

Fig. 1.1.1. Temperatura medie lunară din România în anul 2006, comparativ cu normala climatologică (1961-1990)

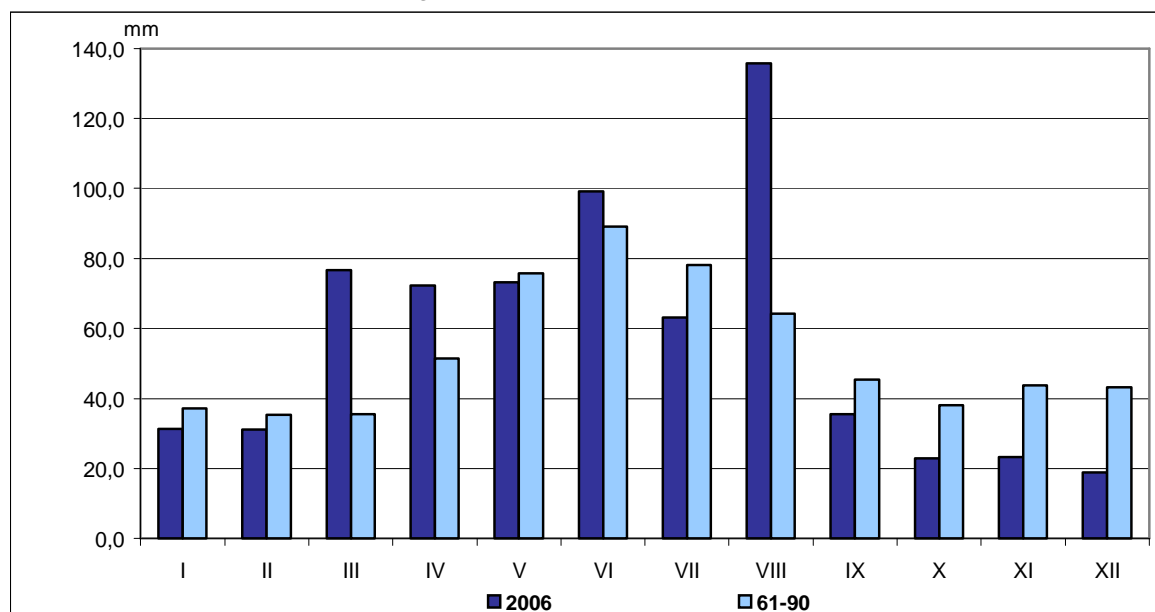

La nivelul întregii țări, cantitatea medie de precipitații căzută în anul 2006 a fost de 683,5 l/m² (normala climatologică = 647,0 l/m²). Cantitățile deficitare de precipitații din lunile ianuarie, februarie, mai, iulie, septembrie-decembrie și cele excedentare din lunile martie, aprilie, iunie, august, au condus la un rezultat de o abatere anuală pozitivă de 5,6% față de perioada de referință, regimul pluviometric încadrându-se în limite normale.

Abateri excedentare însemnate, comparativ cu normala, s-au consemnat în lunile martie: 118,9% și august:105,8%. Începând din luna septembrie și până la sfârșitul anului, regimul pluviometric a fost deficitar, iar în luna decembrie abaterea negativă a fost de de 55,0% (fig. 1.1.2.).

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Fig.1.1.2. Cantititatea medie lunară de precipitații din România în anul 2006, comparativ cu normala climatologică (1961-1990)

Iarna 2005 - 2006 s-a caracterizat prin temperaturi medii lunare care s-au situat sub valorile normale în vestul, estul și sud-estul țării, iar în rest au fost apropiate de valorile normale. În ultima decadă a lunii ianuarie, temperatura aerului a scăzut frecvent sub -25°C , cea mai scăzută valoare fiind înregistrată în depresiunile din estul Transilvaniei, la Miercurea Ciuc: -33°C (27 ianuarie). În intervalul 23-25 ianuarie, Marea Neagră a înghețat la tărâm, s-au format sloiuri de gheață pe Dunare și s-au consemnat victime cauzate de temperaturile scăzute.

S-a produs fenomenul de viscol frecvent în zona montană și local în zonele extracarpatice, (05-06, 23-24 ianuarie; 16, 25-28 februarie).

Primavara s-a caracterizat printr-un regim termic mediu în general normal, exceptând sudul, unde local a fost peste valorile obișnuite. Regimul pluviometric a fost excedentar în vestul, centrul, nordul și sud-estul țării, iar în rest s-a situat în limite normale.

În luna martie, în centrul, vestul și nordul teritoriului au cazut precipitații însemnate cantitativ. Ninsorile au fost însoțite de viscol frecvent în zona montană, centrul țării (02-03 martie), Moldova (03, 13-14 martie) și izolat în Muntenia, Banat, Crișana (13 martie). Ploile au fost însoțite de grindină în județele Bihor (04 martie), Olt, Iași, Prahova (29 martie). S-au semnalat descărcări electrice și intensificări ale vântului care au luat aspect de vijelie: Alexandria (23 martie), Baile Herculane, Banloc, Deva, Râmnicu Vâlcea (29 martie).

Precipitații însemnate cantitativ, au fost și în luna aprilie, generând un regim pluviometric excedentar în cea mai mare parte a țării. Precipitațiile au fost însoțite de frecvente descărcări electrice și grindină în județele Iași, Alba (04. aprilie), Iași, Dâmbovița (22 aprilie), Argeș, Brașov (20 aprilie) și Maramureș (28 aprilie). Vântul a avut intensificări care au luat aspect de vijelie (Varadia de Mureș – 27 aprilie).

În luna aprilie, debitul Dunării a atins maximul de 15 800 mc/s în zilele de 15 și 16 aprilie, atingând cote istorice și producând inundații în localitățile din lunca Dunării.

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Vara s-a caracterizat prin temperaturi medii care s-au situat peste valorile normale în majoritatea regiunilor, ceea ce a făcut ca pe suprafețe extinse indicele temperatura-umezeală să atingă și să depășească pragul critic de 80 de unități.

În sudul, vestul și sud-estul țării, în ultimele decade ale lunilor iunie și iulie și în intervalul 19-21 august, temperaturile maxime ale aerului au depășit 35⁰C, în sudul extrem al țării, la Zimnicea fiind consemnată temperatura maxima anuală: 39,1⁰C/20 august.

Regimul pluviometric a fost excedentar, exceptând regiunile din sud-estul țării, unde s-a încadrat în limite normale. Ploile au avut, atât caracter de aversă, cât și torențial, au fost însoțite de grindină, descărcări electrice și intensificări ale vântului care au luat aspect de vijelie. În zona montană înaltă stratul de zapadă s-a menținut până la jumătatea lunii iunie.

Toamna s-a caracterizat prin temperaturi medii care s-au situat peste valorile normale în majoritatea regiunilor țării. În lunile octombrie și noiembrie, în exteriorul arcului carpatic temperaturile medii lunare au fost mai ridicate cu 1-2⁰C decât normala climatologică. Temperatura maximă consemnată în anotimpul de toamnă a fost de 34.0⁰C, înregistrată în ziua de 04 octombrie la Zimnicea.

Regimul pluviometric a fost deficitar, exceptând nordul și, local, sudul țării, unde s-a încadrat în valorile normale.

În anul 2006 s-au produs inundații în estul și vestul țării, cauzate de precipitațiile abundente căzute în intervale scurte de timp în perioada martie-august. Revărsarea fluviului Dunarea, din perioada mai-iunie, a generat inundații în sudul țării. Au fost afectate peste 800 localități din 31 județe de pe teritoriul României, fiind înregistrate 19 pierderi de vieți omenești. Au fost distruse sau afectate: 9.014 case și 9.709 anexe gospodărești, 267.958 ha. teren agricol, 204 obiective social economice și o parte importantă a infrastructurii. Inundațiile au cauzat distrugerii estimate la 1.759.165,8 mii lei RON.

Structura administrativ-teritorială a României este alcătuită din 276 municipii și orașe și 2.727 de comune. Municipiile, orașele și comunele sunt niveluri administrative de bază, grupate în 41 de județe.

Pentru atingerea obiectivelor de bază ale politicii de dezvoltare regională, *Legea nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România* a permis constituirea a 8 regiuni de dezvoltare, prin asocierea voluntară a județelor. Regiunile de dezvoltare nu sunt unități administrativ-teritoriale și nu au personalitate juridică.

Cu o populație de aproape două milioane de locuitori, Municipiul București este cel mai important oraș al României, fiind capitala României.

Principalele orașe ale României, cu peste 100 000 de locuitori, sunt: Arad, Bacău, Baia Mare, Botoșani, Brașov, Brăila, Buzău, Cluj-Napoca, Constanța, Craiova, Drobeta-Turnu Severin, Galați, Iași, Oradea, Piatra Neamț, Pitești, Ploiești, Râmnicu Vâlcea, Satu Mare, Sibiu, Suceava, Târgu Mureș, Timișoara.

Porturile principale ale țării noastre sunt:

- la Marea Neagră: Constanța – cel mai mare port românesc și de asemenea cel mai mare port la Marea Neagră, cu un trafic de peste 80 milioane tone pe an. Alte porturi la Marea Neagră sunt Mangalia (vechea colonie greacă Callatis, datând din secolul al VI-lea î.e.n.), Midia-Năvodari și Sulina;
- la Dunăre: Moldova Nouă, Orșova, Drobeta Turnu-Severin, Calafat, Corabia, Turnu Măgurele, Zimnicea, Giurgiu, Oltenița, Călărași, Cernavodă (de aici pornește, spre Est, Canalul Dunăre-Marea Neagră, pe o distanță de 64,2 km), Hârșova, Măcin, Brăila, Galați, Tulcea;
- pe Canalul Dunăre-Marea Neagră: Cernavodă, Medgidia, Basarabi, Agigea-Constanța Sud.

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Aeroporturile principale ale României sunt:

- Aeroportul Internațional Henri Coandă este cel mai important aeroport (deschis în 1970), situat la 18 km de centrul capitalei; tot la periferia capitalei se află și aeroportul Băneasa, cel mai vechi aeroport civil din oraș;
- alte 15 orașe au aeroporturi: Constanța – Mihail Kogălniceanu, Timișoara, Arad, Sibiu, Suceava, Bacău, Baia Mare, Caransebeș, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Oradea, Satu Mare, Târgu Mureș, Tulcea.

1.2. Resursele naturale ale României

Resursele naturale reprezintă o componentă esențială a patrimoniului național. Dintre cele care interesează în mod direct activitățile umane sunt:

- resurse naturale inepuizabile – energie solară, eoliană, geotermală și a valurilor;
- resurse naturale epuizabile dintre care unele sunt resurse: neregenerabile – minerale și combustibili fosili; regenerabile – apă, aer, sol, floră, faună sălbatică.

Lupta pentru identificarea unor noi surse și resurse naturale se manifestă pe toate planurile și în toate direcțiile.

Tot mai mult guvernele țărilor devin conștiente de necesitatea folosirii în mod prudent, a resurselor naturale comune, astfel încât resursele regenerabile să poată fi menținute, iar cele neregenerabile să fie folosite într-un ritm care să țină seama de nevoile generațiilor viitoare.

1.2.1. Resursele naturale neregenerabile

Resursele minerale utile ale României, ce fac parte din categoria resurselor neregenerabile, sunt variate. Putem menționa petrolul, cu vechi tradiții de exploatare, gazele naturale, cărbunii – în special huila cocsificabilă, cărbunele brun și lignitul; minereuri feroase și neferoase, zăcăminte de aur, argint și de bauxită; țara noastră deține mari rezerve de sare, precum și o serie de resurse nemetalifere. O categorie aparte a bogățiilor de subsol o constituie cele peste 2 000 de izvoare de ape minerale, cu valențe pentru consum și tratamente medicale.

Resursele naturale neregenerabile ale României au fost și sunt încă exploatare și prelucrate cu tehnologii care au condus la poluarea intensă a unor zone din țară.

Emisiile provenite din activitățile industriale (industria energetică, industria chimică și petrochimică, industria siderurgică și metalurgică, industria materialelor de construcții etc.) contribuie substanțial la poluarea factorilor de mediu.

1.2.2. Resurse naturale regenerabile

Relieful României se compune din trei trepte majore și anume: cea înaltă, a Munților Carpați (cel mai înalt vârf Moldoveanu 2.544 m), cea medie, care corespunde Subcarpaților, dealurilor și podișurilor și cea joasă, a câmpiilor, luncilor și Deltei Dunării (cea mai tânără unitate de relief, în continuă formare și cu o altitudine medie de 0,52 m).

Caracteristica principală a acestor componente ale reliefului este distribuția lor proporțională în formă de amfiteatru.

Munții Carpați au o suprafață de 66.303 km², adică aproximativ 27,9% din suprafața țării.

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Din cununa Carpaților, relieful coboară în trepte, dispuse aproape concentric.

Tabel 1.2.1. Principalele altitudini muntoase

Denumire vârf muntos	Denumirea masivului muntos	Județul	Altitudinea vârfului muntos (m)
Moldoveanu	Făgăraș	Argeș	2.544
Negoiu	Făgăraș	Argeș, Brașov, Sibiu	2.535
Parângu Mare	Parâng	Gorj, Hunedoara	2.519
Omu	Bucegi	Prahova, Brașov, Dâmbovița	2.505
Retezat	Retezat	Hunedoara	2.482
Păpușa	Iezer	Argeș	2.391
Pietrosu	Rodna	Maramureș	2.303
Godeanu	Godeanu	Caraș-Severin, Gorj	2.229
Țarcu	Țarcu	Caraș-Severin	2.190
Leaota	Leaota	Dâmbovița, Argeș	2.133
Pietrosu	Căliman	Suceava, Mureș	2.100
Ciucaș	Ciucaș	Brașov, Prahova	1.954
Toaca	Ceahlău	Neamț	1.900
Cozia	Cozia	Vâlcea	1.668

Sursa: Anuarul Statistic al României ediția 2006

Resursa de apă a României constă din apele de suprafață (râuri interioare, lacuri naturale și artificiale, fluviul Dunărea) și din apele subterane, în regim natural și amenajat.

Tabel 1.2.2. Repartiția resurselor de apă asigurate potrivit gradului de amenajare

Surse de apă/Bazin hidrografic	milioane (m ³ /an)
1. Ape de suprafață	34.143
• Râuri interioare	14.143
• Dunăre	20.000
2. Ape subterane	5.998
TOTAL	40.141

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Tabel 1.2.3. Lungimea principalelor cursuri de apă de pe teritoriul României

Denumirea cursului de apă	Lungimea cursului de apă (km)	Suprafața bazinului (km ²)
Dunăre	1.075	33.250 ¹⁾
Mureș	761	27.890
Prut	742	10.990
Olt	615	24.050
Siret	559	42.890
Ialomița	417	10.350
Someș	376	15.740
Argeș	350	12.550
Jiu	339	10.080
Buzău	302	5.264
Dâmbovița	286	2.824
Bistrița	283	7.039
Jijia	275	5.757
Târnava Mare	246	6.253
Timiș	244	5.673
Crișul Alb	234	4.240
Vedea	224	5.430
Moldova	213	4.299
Bârlad	207	7.220
Târnava Mică	196	2.071
Prahova	193	3.738
Neajlov	186	3.720
Olteț	185	2.663
Someșul Mic	178	3.773
Suceava	173	2.298
Bega	170	2.362
Arieș	166	3.005
Trotuș	162	4.456

¹⁾Fără afluenții care formează bazine de ordinul 1.

Sursa: Institutul Național de Statistică – Anuarul Statistic al României, 2006

Principala resursă de apă o constituie râurile interioare. Raportată la populația țării, resursă specifică utilizabilă este de 2.660 m³/loc/an, față de media europeană de 4.000 m³/loc/an, ceea ce situează țara noastră pe poziția 20 în Europa.

Dunărea reprezintă, alături de Carpați și Marea Neagră, una din componentele majore ale cadrului natural, față de care definim așezarea României pe continent.

Cursul Dunării poate fi subdivizat în patru sectoare astfel:

- sectorul Baziaș – Porțile de Fier;

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

- sectorul Porțile de Fier – Călărași;
- sectorul Călărași – Brăila;
- sectorul Brăila – Marea Neagră.

Marele savant Grigore Antipa spunea despre Dunăre că este „cea mai mare comoară cu care natura a înzestrat țara noastră”.

Al doilea fluviu al Europei ca dimensiuni, după Volga, Dunărea este sursă de apă pentru diverse folosințe, sursă de hrană (faună piscicolă) și sursă de energie ieftină, prin hidrocentralele electrice de la Porțile de Fier I și II.

De milenii, Dunărea construiește, la întâlnirea sa cu Marea Neagră, una din cele mai frumoase zone umede din Europa și anume Delta Dunării, având o suprafață totală de 4.178 km², distribuită pe teritoriile a două țări vecine: România (82%) și Ucraina (18%).

Marea Neagră este poarta României spre mări și oceane, iar zona de litoral și de platou continental oferă condiții diverse pentru valorificarea bogățiilor subterane (petrol, gaze naturale), acvatice (fauna piscicolă) și de pe uscat (turism, agrement).

Lacurile sunt reprezentate prin: lacuri naturale - cele mai importante sunt lacurile provenite din fostele lagune de pe malul Mării Negre (Razim 425 km², Sinoe 171 km²), lacurile formate de-a lungul malurilor Dunării (Oltenia 22 km², Brateș 21 km²), lacurile glaciare întâlnite în Munții Carpați (Lacul Bucura, cu o suprafață de 10,8 ha este cel mai mare dintre ele) și lacuri antropice, construite pentru valorificarea potențialului hidroenergetic, pentru alimentare cu apă, irigații, piscicultură și agrement.

În România există peste 3.450 de lacuri. Suprafața totală a lacurilor este de circa 2.620 km² ceea ce reprezintă 1,1% din suprafața țării. Lacurile sunt în general mici ca suprafață. Circa 91,5% din lacuri sunt sub un km².

După origine lacurile se clasifică astfel:

- lacuri naturale: 2.300 km² (2/3 din total);
- lacuri antropice: 1.150 km² (1/3 din total).

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Tabel 1.2.4. Principalele lacuri naturale

NUME	VOLUM (milioane m ³)	SUPRAFAȚA (ha)	JUDEȚUL
Lacuri în circuri glaciare			
Bucura	0,5	10,5	Hunedoara
Zănoaga Mare	1,0	9,0	Hunedoara
Bâlea	0,2	4,7	Sibiu
Câlcescu	0,1	3,0	Gorj
Lacuri în cratere vulcanice			
Sfânta Ana	0,6	22,0	Harghita
Lacuri în crovuri			
Ianca	1,6	322,0	Brăila
Movila Miresii	4,5	180,0	Brăila
Lacul Sărat – Brăila	0,2	39,0	Brăila
Limane fluviale			
Oltina	60,0	2.509,0	Constanța
Iezerul Mostiștei	160,0	1.860,0	Ialomița
Balta Albă	5,1	1.012,0	Buzău
Jirlau	5,6	890,0	Brăila
Amara Buzău	3,6	600,0	Buzău
Snagov	17,3	575,0	Ilfov
Căldărușani	4,5	224,0	Ilfov
Amara Ialomița	2,6	132,0	Ialomița
Hazarlâc	0,8	168,0	Constanța
Lacuri în depresiuni			
Zăton	1,0	20,0	Mehedinți
Vintileasca	0,1	4,7	Vrancea
Iezerul Ighiu	0,2	5,3	Alba
Lacuri de baraj natural			
Lacul Roșu	0,7	12,6	Harghita
Bătălău	0,1	6,0	Bacău
Limane fluvio-maritime			
Tășaul	57,0	2.335,0	Constanța
Techirghiol	41,8	1.161,0	Constanța
Mangalia	15,7	261,0	Constanța
Tatlageac	14,0	178,0	Constanța
Lacuri din Delta Dunării			
Dranov	21,7	2.170,0	Tulcea
Lacul Roșu	21,7	1.445,0	Tulcea
Gorgova	13,8	1.377,0	Tulcea
Lumina	20,5	1.367,5	Tulcea
Merhei	15,9	1.057,5	Tulcea
Fourtuna	9,8	977,5	Tulcea
Matița	9,8	652,0	Tulcea

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

O categorie aparte a bogățiilor subsolului o constituie cele peste 2.000 de izvoare de ape minerale.

Peste o treime din apele minerale ale Europei se găsesc în România. Unele dintre ele sunt simple, altele fierbinți, multe radioactive. Încă din antichitate, unele lacuri, acumulate în craterelor vechilor mine de sare sau rezultate din eroziunea ori prăbușirea unor părți de munte, erau cunoscute ca având efecte terapeutice. Acestea constituie, la rândul lor, o altă sursă de tratament.

Sunt renumite stațiunile: Băile Herculane, Băile Felix, Covasna, Sovata, Băile Tușnad, Vatra Dornei, Slănic Moldova, Mangalia, Eforie Nord, Govora, Băile Olănești, Călimănești, Căciulata etc.

Apele minerale reprezintă o resursă insuficient valorificată la nivelul României. Din rezerva totală de ape minerale, în prezent, sunt captate și îmbuteliate numai 122 mii m³/zi, rezultând un procent de valorificare de circa 40% din potențialul acestora.

Resursa de sol în România este tot atât de importantă ca și resursa de apă.

Solul este un subsistem component al ecosistemelor terestre rezultat a numeroase și complexe procese fizice, chimice și biologice.

Din suprafața totală a țării de 238.391 km², 61,71% reprezintă suprafața agricolă, 28,43% pădurile, 9,81% apele și alte suprafețe.

România dispune în proporții suficiente de resurse pedo – climatice care reprezintă un potențial regenerabil de valoare pentru dezvoltarea durabilă a unei agriculturi de mare randament.

Cele mai fertile soluri sunt cernoziomurile din Câmpia Română, Câmpia de Vest, Podișul Moldovei, Câmpia Transilvaniei, Dobrogea și alte zone (26,7% din învelișul de sol).

Solurile agricole ocupă 14,7 milioane ha (0,65 ha/loc), cele arabile reprezintă 9,26 milioane ha (0,41 ha/loc), iar cele forestiere circa 6,7 milioane ha (0,3 ha/loc).

Vegetația este variată, cu o pregnantă notă de originalitate.

Se pot distinge următoarele trei zone de vegetație: alpină, forestieră și de stepă.

Vegetația alpină din munți a rămas în stare naturală datorită accesibilității dificile. Observațiile ne arată că aceste comunități sunt foarte vulnerabile la factorii de mediu și factorii antropogeni deoarece se regenerează extrem de greu. Din aceasta cauză, populațiile sunt reprezentate prin exemplare puține și dispar ușor în urma acțiunii factorilor perturbatori. Principalele pericole sunt pășunatul și turismul necontrolat.

Vegetația de stepă și de silvostepă, care ocupă zonele cu deficit de umiditate din Podișul Dobrogei, Câmpia Română, Podișul Moldovei și Câmpia de Vest, a fost în cea mai mare parte, înlocuită prin culturi agricole.

Diversitatea considerabilă a florei și faunei României derivă din complexitatea reliefului. Flora și fauna României sunt distribuite armonios și constituie o bogăție de mare preț, în condițiile unei valorificări controlate, rațională.

România este o țară cu o mare diversitate biologică și cu un procent ridicat de ecosisteme naturale.

Fauna este bogată în specii, unele ocrotite, cum ar fi: capra neagră, ursul, acvila de stâncă, râsul, cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn, altele de interes cinegetic.

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Pădurile României acoperă 28,44% din suprafața țării. Recunoscându-se rolul important pe care îl are pădurea în dezvoltarea, în ansamblu a societății, apare evident și se impune să i se acorde în continuare, grija necesară pentru a-și menține și dezvolta corespunzător "capacitatea de a satisface cerințele generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi". Pădurea conservă un genofond de mare diversitate. În acest scop se impun o serie de măsuri pentru menținerea și creșterea suprafețelor de pădure.

În vederea protejării acestui valoros capital natural și asigurării unei stări favorabile de conservare a unor tipuri de habitate naturale cu importanță deosebită atât la nivel național cât și comunitar, România a făcut pași importanți prin implementarea elementelor legislative specifice Uniunii Europene, cât și a unor programe și proiecte dedicate conservării biodiversității.